Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 6 marca 2017 r.
(OR. en)

6981/17

DEVGEN 34
CLIMA 55
ENER 98
COPS 82
CFSP/PESC 224
ENV 226
ONU 37
RELEX 208
CSDP/PSDC 113

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	6 marca 2017 r.
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	6626/17
Dotyczy:	Wdrażanie globalnej strategii UE – wzmacnianie synergii między dyplomacją klimatyczną i energetyczną UE oraz elementy priorytetów na 2017 r. – Konkluzje Rady (6 marca 2017 r.)

Delegacje otrzymują w załączniku do niniejszej noty konkluzje Rady w sprawie wdrażania globalnej strategii UE – wzmacniania synergii między dyplomacją klimatyczną i energetyczną UE oraz elementów priorytetów na 2017 r., w wersji przyjętej przez Radę na jej 3525. posiedzeniu, które odbyło się w dniu 6 marca 2017 r.

ZAŁĄCZNIK

Wdrażanie globalnej strategii UE – wzmacnianie synergii między dyplomacją klimatyczną i energetyczną UE oraz elementy priorytetów na 2017 r.

Konkluzje Rady

1. Rada przypomina o swoich konkluzjach z dnia 20 lipca 2015 r. i 15 lutego 2016 r., które pozostaną podstawą wspólnych prac UE i jej państw członkowskich w zakresie dyplomacji energetycznej i klimatycznej, o odpowiednich planach działania w zakresie dyplomacji energetycznej UE i dyplomacji klimatycznej UE, a także o konkluzjach w sprawie globalnej strategii na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej (EUGS) z dnia 17 października 2016 r., w których wzywa do realizacji wspólnych działań w tych dziedzinach, oraz o konkluzjach w sprawie energii i rozwoju, w których podkreśla, jak ważne jest wypracowanie w UE strategicznego podejścia.

2. Przypominając o porozumieniu klimatycznym z Paryża, strategii ramowej na rzecz unii energetycznej oraz o agendzie na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, Rada podkreśla, że uporanie się ze zmianą klimatu i wspieranie neutralnej dla klimatu i odpornej przyszłości, a także globalnego przechodzenia na niskoemisyjne, odporne na zmianę klimatu, konkurencyjne i zrównoważone gospodarki i promowanie bezpieczeństwa energetycznego są celami, które wzajemnie się wzmacniają i stanowią integralne części EUGS.

3. Rada składa wyrazy uznania Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz marokańskiemu przewodnictwu konferencji COP 22 za ich znaczące wysiłki w doprowadzeniu do tego, by COP 22 okazała się sukcesem, i wyraża swoje poparcie dla zbliżającego się przewodnictwa Fidżi w COP 23. Rada przypomina zaangażowanie UE i jej państw członkowskich na rzecz porozumienia paryskiego, co sygnalizuje jej ambicja, by cele klimatyczne przekształcić w działania na rzecz klimatu, i podkreśla swoje stałe poparcie dla utrzymania tej pozytywnej tendencji w procesach UNFCCC oraz na innych międzynarodowych forach klimatycznych, w tym poprzez utrzymanie globalnej odpowiedzialności za porozumienie paryskie. Podkreśla, że UE musi utrzymać swoją wiodącą rolę we wdrażaniu porozumienia paryskiego oraz w przechodzeniu na gospodarki niskoemisyjne i odporne na zmianę klimatu. Wzywa także do tego, by Europa stała się światowym liderem w dziedzinie energii odnawialnej, co dotyczy również badań, innowacji i technologii.

4. Zgodnie z porozumieniem paryskim, agendą 2030 i proklamacją działań z Marrakeszu, w których potwierdzono światowe zaangażowanie w zwalczanie zmiany klimatu i nieodwracalność przejścia na gospodarki i społeczeństwa niskoemisyjne i odporne na zmianę klimatu, Rada również postanawia ożywić dyplomację klimatyczną UE i utrzymać zmianę klimatu jako strategiczny priorytet dialogów dyplomatycznych, uwzględniając rozwój wydarzeń i zmieniający się krajobraz geopolityczny. Rada zachęca unijną sieć zielonej dyplomacji do jak najszybszej aktualizacji obecnego planu działania na rzecz dyplomacji klimatycznej, z myślą o realizacji tych konkluzji Rady w latach 2017–2018.

5. Rada postanawia w stosownych przypadkach wzmacniać synergie i wspólne działania między odpowiednimi elementami dyplomacji klimatycznej i energetycznej UE i państw członkowskich. Obejmuje to lepsze wykorzystanie instrumentów UE i państw członkowskich w zakresie pomocy finansowej i technicznej oraz wzmocnienie powiązań z innymi ważnymi obszarami polityki, w tym dyplomacją gospodarczą, współpracą na rzecz zrównoważonego rozwoju, bezpieczeństwem jądrowym, migracją, bezpieczeństwem wodnym i żywnościowym, zasobami mórz i oceanów, gotowością na wypadek klęsk żywiołowych, badaniami i innowacjami. Delegatury UE we współpracy z ambasadami państw członkowskich mają do odegrania kluczową rolę w promowaniu lepiej skoordynowanych działań.

6. Rada podkreśla znaczenie zrównoważonych i dostosowanych do potrzeb partnerstw z krajami trzecimi, a także z podmiotami niepaństwowymi, w tym władzami lokalnymi i regionalnymi, społeczeństwem obywatelskim i sektorem prywatnym, mających na celu wspieranie realizacji agendy 2030, porozumienia paryskiego i strategii na rzecz unii energetycznej, a także propagowanie powiązań ustalonych na szczeblu krajowym wkładów (NDC) z krajowymi strategiami rozwoju oraz przekładania ich na wykonalne polityki i środki we wszystkich sektorach gospodarki. Rada podkreśla również pozytywne skutki gospodarcze przechodzenia na niskoemisyjne gospodarki, jakie odczują unijne podmioty gospodarcze oraz podmioty gospodarcze z państw trzecich na całym świecie; podkreśla również znaczenie wzmacniania efektywności energetycznej oraz energii odnawialnej, by zapewnić powszechny dostęp do zrównoważonej energii. W tym kontekście Rada uważa, że szczególnie ważne będzie działanie dyplomacji klimatycznej i energetycznej w państwach grupy G20 – odpowiadających za około 80% światowych emisji – a jednocześnie uznaje znaczenie dalszego wspierania i wspólnej pracy z krajami rozwijającymi się w dążeniu do zaspokojenia ich potrzeb w zakresie łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej.

7. Rada zachęca także do aktywnego włączania unijnych celów klimatycznych i energetycznych do partnerstw UE z międzynarodowymi instytucjami finansowymi, bankami rozwoju oraz innymi instytucjami finansowymi, jak również z innymi wielostronnymi organizacjami i na innych forach, uznając znaczenie wszystkich lokalnych zasobów oraz bezpiecznych i zrównoważonych technologii niskoemisyjnych, zgodnie z porozumieniem paryskim i unijną strategią na rzecz unii energetycznej.

8. Rada potwierdza znaczenie dyplomacji energetycznej wspierającej starania na rzecz zapewnienia energii, która będzie zrównoważona, konkurencyjna, bezpieczna, zabezpieczona i przystępna cenowo pod względem zróżnicowania źródeł, dostawców i szlaków, a także powszechnego dostępu do zrównoważonej energii, kierując się celami unii energetycznej zgodnie z jej wymiarem zewnętrznym, a także stosunkami z państwami trzecimi w oparciu o zasadę równych szans. W tym względzie ważne pozostają wytyczne uzyskane poprzez regularne zaangażowanie na wysokim szczeblu. Rada wskazuje także, w jaki sposób przejście na czystą energię zwiększa możliwości gospodarcze, bezpieczeństwo energetyczne, bezpieczeństwo klimatyczne, dobrobyt oraz odporność państw i społeczeństw; przypomina również o znaczeniu, jakie ma intensyfikacja zaangażowania podmiotów niepaństwowych, takich jak władze lokalne, przedsiębiorstwa, organizacje pozarządowe, społeczeństwo obywatelskie, wspólnota bezpieczeństwa i wspólnota naukowa. Jeśli chodzi o bezpieczeństwo jądrowe, UE nadal zależy na upowszechnianiu i stałym doskonaleniu najwyższych standardów w państwach trzecich.

9. Rada podkreśla w szczególności, że pilnie należy skupić się na potencjalnie destabilizujących skutkach zmiany klimatu i skutkach dla rozwoju, jakie ubóstwo energetyczne może powodować w kontekście odporności, bezpieczeństwa i migracji, a także na włączeniu jej prac w główny nurt wszystkich celów zrównoważonego rozwoju, zwłaszcza celu nr 13 dotyczącego klimatu, nr 7 – dotyczącego zrównoważonej energii, nr 16 – dotyczącego pokoju, nr 6 – dotyczącego dostępu do czystej wody i infrastruktury sanitarnej oraz nr 2 – dotyczącego bezpieczeństwa żywnościowego. Począwszy od grup G7 i G20, aż po Radę Bezpieczeństwa ONZ i inne fora międzynarodowe, UE i państwa członkowskie powinny – korzystając z istniejących inicjatyw – dążyć do szerszego informowania o zagrożeniach związanych z klimatem, ich analizy i zarządzania nimi, oraz wspierać partnerów UE na całym świecie, by zapewnić lepsze zrozumienie, zintegrowanie, przewidywanie wpływu zmiany klimatu na stabilność wewnętrzną, bezpieczeństwo międzynarodowe i przemieszczanie się ludności i by zarządzać tym wpływem.

10. Rada podkreśla, że unijna dyplomacja klimatyczna i energetyczna musi w dalszym ciągu zachęcać do inicjatyw i popierać je we wrażliwych krajach narażonych na skutki zmiany klimatu oraz na brak dostępu lub nierówny dostęp do bezpiecznej i zrównoważonej energii. UE i jej państwa członkowskie zapewniają środki finansowe, transfer technologii i budowanie potencjału w celu wspierania krajów rozwijających, by pomóc im w zagwarantowaniu, że dostosowanie do zmiany klimatu i łagodzenie jej oraz szerszy dostęp do zrównoważonej energii zostaną na wszystkich szczeblach procesu decyzyjnego w zakresie rozwoju uwzględnione w kontynuacji ich istniejących zobowiązań. Znaczne wkłady w zakresie finansowania działań związanych z klimatem pochodzące z różnych źródeł, w tym z Zielonego Funduszu Klimatycznego, międzynarodowych instytucji finansowych i wielostronnych banków rozwoju, a także finansowanie prywatne, muszą w tym względzie zostać uwypuklone i utrzymane z uwzględnieniem celu porozumienia paryskiego, jakim jest doprowadzenie do tego, by przepływy finansowe były spójne z zasadą niskich emisji i rozwoju odpornego na zmianę klimatu.